

Άρθρο Κ. Αρβανίτη για την Παγκόσμια Ημέρα Μεταναστών.

«Για τον Μετανάστη»

Στρασβούργο- 18 Δεκεμβρίου 2019

*Α, δε μας ξεγελάει τούτη η τριγύρω σιωπή! Ακούμε ίσαμ' εδώ
τα ουρλιαχτά που αντιλαλούν απ' τα στρατόπεδά τους. Εμείς
οι ίδιοι
μοιάζουμε των εγκλημάτων τους απόηχος, που κατάφερε
τα σύνορα να δρασκελίσει. Ο καθένας μας,
περπατώντας μες στο πλήθος με παπούτσια ξεσκισμένα,
μαρτυράει την ντροπή που τη χώρα μας μολεύει.*

-Μπ. Μπρεχτ

Σήμερα, που είναι η Παγκόσμια Ημέρα του Μετανάστη, η σκέψη μας είναι σε όλους τους ανθρώπους σε κάθε γωνιά της γης που επέλεξαν να ξενιτευτούν αναζητώντας μια καλύτερη ζωή.

Στους συμπατριώτες μας, που γέμισαν κάθε γωνιά του πλανήτη με Ελλάδα, που στήριξαν με τα χέρια και το μυαλό τους την προκοπή κάθε χώρας που τους υποδέχτηκε και τους έδωσε την ευκαιρία να δημιουργήσουν μια νέα ζωή, να αναδειχτούν, να μεγαλουργήσουν. Τους ίδιους εκείνους, που σαν τους Σύριους του σήμερα, στοιβάχτηκαν σε πλοία και κέντρα υποδοχής, με την ελπίδα μια καλύτερης ζωής, και που δεν έγιναν δεκτοί στους νέους τους τόπους μετά βαΐων και κλάδων, αλλά με ρατσισμό και ξενοφοβία.

Τους «Dirty Greeks» όπως τους ονόμασαν στην Αμερική, επειδή έκαναν εργασίες χειρωνακτικές, που αμείβονταν με μισθούς εξευτελιστικούς και συχνά κοιμόνταν σε κοντέινερ, πάντα κρατώντας μπροστά τους την υπόσχεση του καλύτερου αύριο.

Η ελληνική Δεξιά, σήμερα όπως και τότε, δεν τιμά τον μετανάστη και τη μετανάστρια. Ήταν άλλωστε οι δικές της πολιτικές, οι διωγμοί που εκείνη εξαπέλυσε, που ερήμωσαν την ύπαιθρο και τα χωριά. Ήταν η πολιτική της Δεξιάς που έσπρωξε τον λαό της Ελλάδας, και όχι μόνο, να ξενιτευτεί στα βιομηχανικά κέντρα των μέσων του προηγούμενου αιώνα, όπως η Γερμανία, και εκεί να γίνει η ραχοκοκαλιά της της βαριάς παραγωγής.

Το δόγμα της ανάπτυξης με κάθε κόστος δεν καταλαβαίνει από σύνορα, ούτε εποχές. Αυτό που καταλαβαίνει και αυτό που απαιτούσε, ήταν φτηνά εργατικά χέρια. Και ήταν συγκεκριμένοι αυτοί που τα προσέφεραν στο πιάτο, χωρίς ενδοιασμούς για τον ανθρώπινο πόνο. Όμως ανάμεσα σε ρατσισμό, λαιμοδείες και άθλιες συνθήκες εργασίας και διαβίωσης, η εργατική τάξη των μεταναστών σε Ευρώπη και Αμερική κατόρθωσε να ορθώσει το ανάστημά της.

Σήμερα είναι η μέρα και των ξένων που αναζήτησαν, τις περασμένες δεκαετίες, μια νέα ζωή στη χώρα μας, που μας γνώρισαν τον πολιτισμό τους, μοιράστηκαν μαζί μας τις γεύσεις τους, τις συνήθειές τους, κι έγιναν κομμάτι της σύγχρονης Ελλάδας, αφού πρόσφεραν σκληρή δουλειά και μεγάλωσαν παιδιά που σήμερα μας γεμίζουν υπερηφάνεια, σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Πάνω απ' όλα όμως, η σκέψη μας πάει στους μετανάστες του σήμερα. Αυτούς που κάποιοι προσπαθούν να υψώσουν τείχη φόβου και μίσους για να τους κρατήσουν μακριά μας. Αυτούς που η σύγχρονη ακροδεξιά, επίσημη και «μασκαρεμένη» θεωρεί απειλητικούς εισβολείς. Αυτούς που κάποιοι θέλουν να τους κρατήσουν στο περιθώριο της Ελληνικής κοινωνίας.

Δεν θα το επιτρέψουμε. Για τους λαούς, η μετανάστευση, αν και απόρροια ενός αδυσώπητου τρόπου παραγωγής, είναι -πάντοτε ήταν- ανθρωπιά, υγεία, πολιτισμικός πλούτος. Ας τελειώνουμε με την προπαγάνδα του φόβου και του μίσους.